
O viață alături de Bhagavan

File din jurnalul lui
T.K. SUNDARESA IYER

Editat de
DUNCAN GREENLESS, M.A.

Traducere din limba engleză:
VIORICA WEISSMAN

Glosar:
OVIDIU CRISTIAN NEDU, VIORICA WEISSMAN

EDITURA HERALD
București

Cuprins

Prefață	7
---------	---

PARTEA I GRAȚIA GURULUI

1. Introducere – O viață cu Bhagavan	14
2. Măreția lui Maharshi	25
3. O voce dinspre Coloana Focului Sacru	27

PARTEA A II-A AMINTIRI

4. Sri Ramana conferă <i>darshan</i>	34
5. Inițiere pentru Sri Bhagavan	41
6. <i>Darshan</i> în ziua de <i>Dipavali</i>	45
7. Introducere la <i>Opere Complete</i>	48
8. Bhagavan povestește despre Kannappar cel Sfânt	51
9. Transmiterea învățăturii prin Tăcere	57
10. Mai poate fi clocit un ou crăpat?	59
11. Nu îi pricinuieste oare durere pomului?	62
12. El era aducerea mea aminte	64
13. Plimbare la lac cu Bhagavan	66

14. Pontiful și Sri Bhagavan	72
15. Și gândul călătorește	76
16. Acel „hmm...”	79
17. Vindecare la distanță printr-un intermediar	83
18. <i>Ekarat</i> și prințul cerșetor	86
19. „Nu, Eu nu vorbesc cu voi!”	89
20. În om și în sălbăticiune deopotrivă	91
21. „Cine sunt eu, Nayana?”	93
22. Bhagavan, poet de limbă sanscrită clasică	95
23. Cum s-a născut <i>mantra</i>	99
24. Envoi	102

PARTEA A III-A ÎNVĂȚĂTURILE MAESTRULUI

25. Esența învățaturii	108
26. Ce spune gurul?	109
27. Atotcunoscătorul și magicianul	114
28. Cum au luat naștere <i>Cele cinci immuri</i> <i>închinat lui Arunachala</i>	120
29. Unde este lumea divină?	130
30. Cine sunt eu?	133
31. Unde poate fi găsit Sinele?	136
32. Tăcerea: autoimpusă sau impusă de către Sine?	138
Transformarea	139

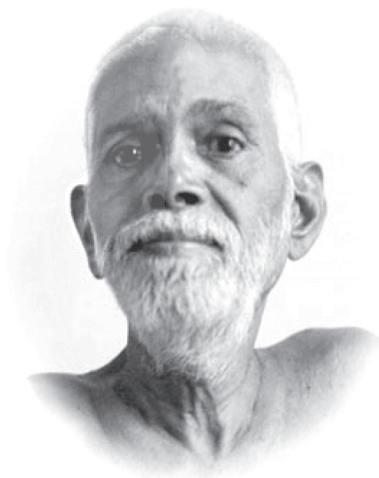
Revenirea vocii	141
33. Conducătorul divin (<i>Sastha</i>)	142
34. <i>Ribhu Gita</i>	144
35. Întrebări și răspunsuri	153

PARTEA A IV-A
APENDICE

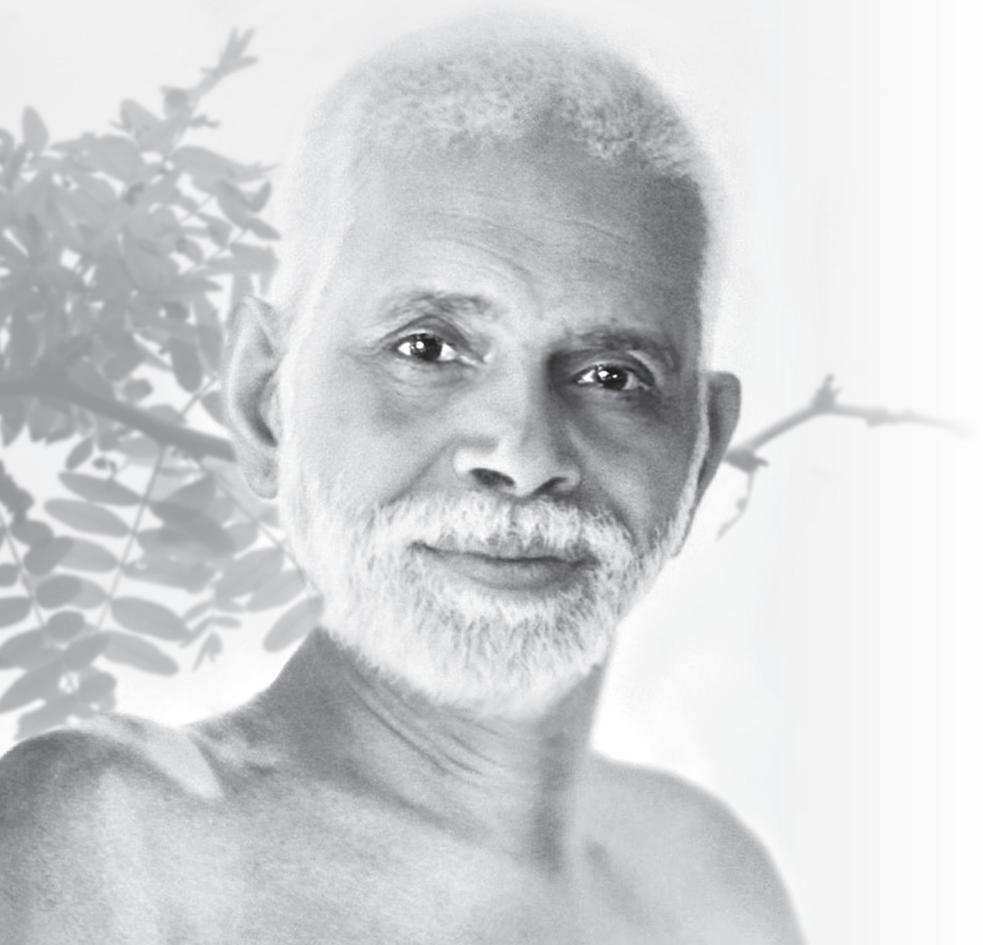
36. Tiruvannamalai-Arunachala	163
37. Micuții mei	171
38. Șase stanțe în slava lui Sri Bhagavan	173
Glosar	175

T.K. SUNDARESA IYER

O viață alături de Bhagavan

Sri Ramana Maharshi

Prefață

Atunci când definește semnificația termenului *upadesa*, Sri Bhagavan se exprimă astfel: „*Upadesa* înseamnă prezentarea de foarte aproape a unui obiect aflat la distanță. Brahman (Dumnezeu), pe care discipolul îl consideră îndepărtat și diferit de el însuși, în realitate este apropiat și nu este diferit de sine însuși”. Viața lui Bhagavan Sri Ramana Maharshi este, în sine, *upadesa*. Tot așa fiecare act al său, fiecare gest al său constituie *upadesa* eternă, Tăcerea de Aur, iar învățăturile sale sunt, în sine, monumente neclintite ale Adevărului. Totuși, pentru cei care nu au avut privilegiul de a trăi alături de Maestru, deci nici accesul direct la învățăturile sale, care este alternativa optimă imediată?

Căutătorul sincer și serios, dornic să pășească hotărât pe calea directă a investigării în sine (*vichara*) așa cum a fost aceasta expusă de către Sri Ramana, va găsi demersul său considerabil mai ușor prin asocierea cu devoții seniori care au trăit alături

de Maestru și care i-au absorbit direct cuvintele-i preapline de savoare. Acesta este motivul pentru care scrierile și memoriile devoților mai vechi ai lui Sri Bhagavan au o importanță deosebită.

Prețioase, într-adevăr, sunt mărturiile celor asupra cărora Maestrul și-a revărsat Harul. Din fericire pentru noi, asemenea devoți sinceri nu au ezitat să-și împărtășească experiențele intime legate de Maestrul lor și să le immortalizeze în cuvinte. Posteritatea rămâne îndatorată memoriei binecuvântate a acestor devoți seniori.

Sunt mândru de a avea privilegiul să pot scrie despre învățătorul meu, Sri T.K. Sundaresa Iyer. El a fost un *bhakta* de cea mai înaltă clasă, precum și un spirit învățat și erudit, chiar și în lipsa unei pregătiri academice. Cunoștințele sale de limbă engleză, sanscrită și bineînțeles tamilă erau vaste și profunde. În plus, Sri T.K. Sundaresa – după cum i se adresau cu afecțiune toți ceilalți – a activat ca interpret al lui Sri Bhagavan în convorbirile acestuia cu vorbitorii de limbă engleză. De asemenea, a avut în sarcina sa corespondența Ashramului, el fiind cel care răspundea la scrisorile care ridicau chestiuni spirituale, neomițând să îl consulte pe Bhagavan de

fiecare dată când se confrunta cu întrebări specifice din acest domeniu. În felul acesta a ajuns la o vastă cunoaștere și la o deplină înțelegere a învățăturilor lui Sri Bhagavan, revelate acum în această carte. Amintirile sale despre Maestru evocă frumusețea, tandrețea și compasiunea lui Sri Bhagavan. Relatarea incidentului în care Sri Bhagavan îngrijește un ou crăpat căzut din cuib este un exemplu grăitor între multe altele. Limbajul este simplu, însă prin bogăția conținutului nu rămâne în urma niciunei alte scrieri spirituale similare.

Viața lui T.K. Sundaresa este în sine o dedicare față de căutarea spirituală, demnă de a fi urmată de către căutătorii sinceri. El i-a făcut prima vizită lui Sri Bhagavan în anul 1908. A fost suficient să îl vadă o singură dată pentru a-i deveni după aceea un adept înflăcărat. S-a numărat, de asemenea, printre cei captivați de personalitatea magnetică a lui Sri Kavyakantha Ganapati Muni. După plecarea lui Muni la Belgaum în anul 1926, Sri T.K. Sundaresa Iyer a continuat să rămână la Ashramul din care, practic, a făcut căminul său. Deși lipsit de posibilități materiale, Sri T.K. Sundaresa poseda o vastă bogăție spirituală pe care a împărtășit-o cu semenii

săi devoți, dedicându-și o mare parte din timp în serviciul Ashramului. A trăit la Ashram o perioadă îndelungată, până la sfârșitul vieții, întruchipând un exemplu viu de smerenie și devoțiune. În februarie 1965, la vârsta de 68 de ani – dintre care aproape 50 i-a petrecut alături de Sri Bhagavan în calitate de devot apropiat – s-a stins din viață în Sri Ramana Nagar¹ în mod pașnic și conștient până în ultima clipă, încheind în felul acesta o viață întreagă alături de Bhagavan.

Nenumărați sunt căutătorii spirituali pe care el i-a îndrumat și cărora le-a elucidat calea lui Sri Ramana, printre aceștia numărându-mă și eu. Sunt mulți cei care își datorează maturitatea spirituală lui Sri T.K. Sundaresha și care și-ar mărturisi fără rezerve recunoștința profundă. Pot să afirm, fără ezitare, că a fost un *rishi* nu doar ca înfățișare fizică, ci și ca trăire.

Prin niște circumstanțe bizare, manuscrisul acestei cărți, redactat cu multă competență încă din decembrie 1962 de către domnul Duncan Greenless, discipol erudit și devotat, s-a rătăcit în Arhivele Ashramului. A fost scos recent la lumină grație eforturilor lui Sri Jim Grant și ale lui Sri David God-

¹ Zonă rezidențială în apropierea Ashramului. (N. tr.)

man, care au adus un serviciu remarcabil punând în ordine Arhivele și reorganizând întreaga Bibliotecă a Ashramului.

Cartea este acum disponibilă tuturor, lucru pe care îl consider un act al Grației lui Sri Bhagavan. Recomand semenilor mei devoți și căutătorilor sinceri să și-o însușească și să o citească, iar beneficiile spirituale cu siguranță nu vor întârzia să apară.

1 septembrie 1980
Ziua sfântă a sosirii
lui Sri Bhagavan
la Sri Arunachala

V. Ganesan
Editor-șef al publicației
*The Mountain Path*¹,
Sri Ramanashram

¹ Revistă trimestrială publicată de Sri Ramanashram, fondată în anul 1964 de către Arthur Osborne. (N. tr.)

Partea 1
Gratia Gurului

- 1 -

Introducere - *O viață alături de Bhagavan*

În 1908, pe când eu aveam vreo 12 ani, Bhagavan trăia la Peștera Virupaksh¹. Vărul meu, Krishnamurthy, obișnuia să-l viziteze zilnic pe Bhagavan și să intoneze cântece devoționale și de slavă dinaintea lui. Într-una din zile l-am întrebat unde mergea în fiecare zi. „Domnul Colinei însuși, în formă umană, se află acolo. De ce nu vii și tu cu mine?”, mi-a zis el. Am urcat și eu pe munte și l-am găsit pe Bhagavan șezând pe o lespede de piatră, înconjurat de circa zece devoți. Fiecare cânta ceva. Bhagavan s-a întors către mine întrebându-mă: „Nu ne cânti și tu un cântec?” Mi-a venit în minte un imn de-al lui Sundaramurthy și l-am cântat. Mesajul acestuia era: „Niciun alt sprijin nu am în afara Picioarelor Tale Sfinte. Ancorându-mă cu putere de ele, voi fi vrednic

¹ Peșteră situată pe versantul de răsărit al muntelui Arunachala, în care Sri Ramana Maharshi a trăit între anii 1899 și 1916. (N. tr.)

de Grația Ta. Oamenii mari cântă întru slava Ta, o, Doamne! Binevoiește ca buzele mele să repete numele Tău chiar și atunci când mintea mea rătăcește”. „Da, asta e ce trebuie făcut”, a comentat Bhagavan. Am considerat spusele acestea drept învățătura lui adresată mie. De atunci încolo l-am vizitat câțiva ani la rând cu regularitate, neratând nici măcar o zi.

Totuși, într-una din zile m-am întrebat pentru ce îl vizitam în fond. Ce rost avea? Nu părea să se fi petrecut nicio schimbare și nici să fi avut loc vreo evoluție în forul meu interior. Să urc zilnic muntele părea o corvoadă fără rost. Am decis să pun capăt vizitelor mele pe colină. O sută de zile cu exactitate nu l-am văzut pe Bhagavan. În cea de-a suta și una zi nu am mai putut răbda și am dat fuga la Skandasramam, situat deasupra Peșterii Virupaksha. Bhagavan, care mă văzuse urcând, s-a ridicat, venindu-mi în întâmpinare. M-am prăbușit la picioarele lui și, nemaiputându-mă stăpâni, am izbucnit în plâns. Mă agățasem de ele cu toată puterea și nu mă mai ridicam de jos. Bhagavan m-a ajutat să mă ridic, apoi m-a întrebat: „Au trecut mai mult de trei luni de când nu te-am văzut. Unde ai fost?” I-am mărturisit gândul care îmi trecuse prin minte, și anume

că a continua să vin să îl văd nu era de niciun folos. „În ordine”, a răspuns el, „Poate că nu e de niciun folos. Și ce? Ai resimțit pierderea, nu-i așa?” Atunci am înțeles că noi nu îl căutam urmărind vreun scop sau interes anume, ci pentru că departe de el viața noastră părea lipsită de sens.

Ori de câte ori mergeam sus pe colină să îl văd pe Bhagavan, obișnuiam să cumpăr și să duc cu mine câte ceva de mâncare drept ofrandă. S-a întâmplat ca într-o zi să nu am niciun ban. În ziua aceea stăteam, descurajat și mâhnit, dinaintea lui Bhagavan.

– Acest sărman om nu a adus nimic, am îngânat eu. Bhagavan mă privea întrebător:

– Cum nu?! Doar ai adus lucrul cel mai de preț. Orice altceva e lipsit de importanță, a răspuns el.

Am rămas uimit, neînțelegând ce adusesem.

– Cum de nu ai înțeles?! Te-ai adus pe tine însuși!, m-a lămurit Bhagavan râzând.

Anii au trecut. M-am căsătorit și am dus o viață de familie ordonată, așa cum e rânduit în scripturi, studiind *Vedele*, oficiind cultul strămoșilor și al zeităților în maniera prescrisă și hrănind cele cinci tipuri de ființe vii.